

Stirea

FONDAT ÎN ANUL 1931 ARAD

NR. 51
(108)
8 PAG.
55 LEI

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL III 24 - 30 DEC. 1993

A AVUT ȘI ARADUL O MOȚIUNE

Apele politicii românești au fost tulburate, la acest sfârșit de an, de valurile stîrnite în Parlament de moțiunea de cenzură lansată de opoziție. Scorul cu care aceasta a pierdut partida a fost foarte strîns. Însă, reușita deplină a constat în faptul că lumea a cam stat în casă, în fața televizorului, în loc să-și aducă aminte că se împlineau patru ani de cînd Timișoara s-a ridicat împotriva dictaturii.

Dar, pentru că e sfârșit de an și pentru că e bine să fim în rîndul lumii, a avut și Aradul moțiunea sa. La ultima ședință a Consiliului Județean din acest an, un grup de 15 consilieri au propus o moțiune împotriva domnului Ioan Mariș, consilier județean peunerist și președinte al Filialei Arad a Uniunii „Vatra Românească”, și membru al Delegației Permanente a Consiliului, cerînd decăderea acestuia din funcția în care a fost ales de consilieri. Motivul? Acel comunicat al conducerii Vetrei, de care a fost desemnat a fi responsabil președintele acesteia.

Valurile stîrnite în Consiliu au fost și ele impresionante. Consilierii, care au luat cuvîntul, s-au întrecut în a infiera maniera și limbajul celor care au compus acel act. Însă, diferența a constat în faptul că unii au cerut să se facă distincție între activitatea de consilier a domnului Mariș și cea de președinte vătrist. Alții, în schimb, au accentuat faptul că un om care cauționează manifestări de tip fascist, nu merită încrederea ce i-a fost încredințată. Foarte clar, concis și vehement în acest sens s-a dovedit a fi domnul consilier județean Gheorghe Medrea. În final, după multe discuții asupra procedurii și implicațiilor, s-a trecut la vot secret. Rezultatul: 19-17 în favoarea moțiunii. Insuficient, însă, pentru ca domnul Mariș să decadă din postura de membru în Delegația Permanentă. Consilierii, mai ales cei care au votat pentru moțiune, au tratat rezultatul votului ca atare: un blam la adresa manifestărilor extremiste și a celor care le promovează și, poate, o atenționare. Cel implicat, a părut profund marcat de victoria pe care și-a închipuit că a reperțat-o.

Pe scurt, acestea au fost faptele. Să vedem, însă, cum au apărut unele lucruri mai în detaliu. Domnul Mariș, fără să se dezică de comunicat, cum a sperat domnul consilier Ungureanu, a fost foarte dezlinat în apărarea propriei poziții. Nu a regretat nimic, ba chiar, prin tonul și mimica sa, s-a arătat a fi perfect în acord cu acesta. Dacă privirea sa ar fi avut forța unui glonț, nu știu cine din cei prezenți ar fi scăpat cu viață. Trecînd peste această exprimare poate forțată, să consemnăm că domnul Mariș s-a arătat foarte interesat nu de acuzații, nu de conținutul moțiunii, ci de semnăturile (și mai ales de posesorii lor) aflate sub text. Aproape a pus stăpînire pe actul depus pe masa domnului Dan Ivan. A fost nevoie de întreaga autoritate a președintelui Consiliului Județean pentru a înapoia actul cu semnăturile originale. În continuare, domnia sa a dat de înțeles că cine se pune cu Vatra, are ceva cu poporul român. S-a dovedit din nou incapabil să conceapă faptul că autoproclamata Uniune nu reprezintă pe nimeni altcineva, în fapt, decît membrii săi, cîți or fi ei.

La ședință a participat și un reprezentant al ziarului „Adevărul” din Arad. Care sînt convins că, în materialul său, a prezentat obiectiv și corect și problema moțiunii. În ziar, despre aceasta, nu a apărut nimic. Însă, nu este de mirare, pentru că secretar de redacție de serviciu, în acea zi, la „Adevărul”, a fost domnul Dorel Zăvoianu. Care, probabil, și-a amintit de principiul presei comuniste, după care un eveniment despre care nu scrie ziarul nu a avut, de fapt, loc. Ei bine, uite că apare și cite un ziar care mai scrie și despre asemenea evenimente neplăcute pentru unii.

SORIN TROCAN □

ÎNAINTEA SĂRBĂTORILOR DE CRĂCIUN, VĂ PREZENTĂM ÎN PREMIERĂ ARĂDEANĂ CÎTEVA SECVENȚE DIN VIITORUL SCANDAL „VETREA DOMNEASCĂ”. AMĂNUNTE ÎN PAGINA TREI A ACESTUI NUMĂR ȘI CONTINUAREA ÎN NUMERELE VIITOARE.

Următorul număr al ziarului nostru va apărea la începutul anului viitor.



.....
Redacția ziarului
STIREA urează
tuturor cititorilor,
colaboratorilor,
simpatizanților
noștri,
SĂRBĂTORI
FERICITE ȘI LA
MULTI ANI!





LA CONGRESUL PSDR S-A ALES CONDUCEREA CENTRALĂ ȘI COMITETUL DIRECTOR

1. Președinte: Sergiu Cunescu - București
2. Prim-vicepreședinte: Constantin Avramescu - București
3. Vicepreședinți: Ion Străchinaru - Iași
4. Mariana Basuc - Constanța
5. Titus Șuteu - Cluj
6. Emil Putin - Arad
7. Secretar cu probleme sociale și politice: Radu Gheciu-București
8. Secretar cu probleme de relații internaționale: Radu Dimitrescu - București
9. Secretar cu probleme organizatorice: Dumitru Ifrim - Hunedoara
10. Secretar cu probleme de comunicare și imagine a partidului: Daniel Trandafir-București
11. Secretar cu probleme administrativ-financiare: Constantin Puiovici - București (Cei de mai sus formează și Biroul Executiv al partidului)
12. Valentin Simion - Neamț
13. Eugen Popescu - Mehedinți
14. Dumitru Sandu - Botoșani
15. Vladimir Tudosiuc - Bihor
16. Gheorghe Simu - Constanța
17. Ludovic Contraș - Satu Mare
18. Marian Zmarada - Parhova
19. Iosif Vereb - Timiș
20. Ion Iordache - Sibiu
21. Mihai Burlacu - Barșov
22. Eugen Bujoreanu - București
23. Ana Vrăjitoru - Iași
24. Florin Furdac - Argeș
25. Valentin Constantinescu - Buc.
26. Const. (Dinu) Cunescu - Buc.
27. Dorina Olteanu-Cluj
28. Ovidiu Felezeu - Maramureș
29. Vasile Ponoran - Caraș-Severin
30. Gheorghe Ivan - Călărași
31. Ion Spiridon - Olt
32. Traian Moca - Arad
33. Ion Vigar - Dolj
34. Valentin Lazea - București
35. Mihai Petraru - București
36. Mihai Gavrilescu - Galați
37. Smaranda Dobrescu - București
38. Sorin Marinescu - Constanța
39. Ion Apostol - București

Membri supleanți:

1. Grigore Nicolau - București
2. Daniela Semneșu - București
3. Nestor Călin - Galați
4. Ovidiu Olariu - Arad
5. Cristian Alexandrescu - Bacău
6. Mihai Iani - Bacău
7. Anghel Cambra - Gorj

**COMISIILE CENTRALE
COMISIA CENTRALĂ DE CONTROL**

1. Președinte: Stala Rotaru-București
2. Vicepreședinte: Virgil Lefter - București
3. Secretar: Ștefan Nițu - București
4. Membri: Mircea Șelaru - București
Constantin Florescu - București

Membri supleanți:

1. Cristian Spirescu - București
2. Teodor Humeniuc - Botoșani
3. Valeriu Bira - Galați

COMISIA CENTRALĂ DE ONOARE:

1. Președinte: Alex. Bascopol - București
2. Vicepreședinte: Valeriu Achim - Maramureș
3. Secretar: Sânziana Marcu - București
4. Membri: Lucian Pălămidă - Prahova
Elena Gugian - București

Membri supleanți:

1. Nicolae Palade - Brașov
2. Marin Stoica - Galați
3. Livius Morariu - Cluj

Aspecte de la ultima ședință a anului la CONSILIUL MUNICIPAL ARAD

* Ordine de zi încărcată, probleme controversate. A condus ședința dl. Lucian Atanasiu. În momentul când să se așterne liniștea, să înceapă ședința, ca un tunet au răbufnit nemulțumirile d-lui Nicoale Ieran, referitoare la neacordarea unor drepturi, ce potrivit legii 42 i se cuvin. Domnia sa a redus la tăcere întreg Consiliul, susținându-și cu o voce foarte ridicată revendicările. În final a fost invitat afară de către președintele de ședință și dl. consilier Dorel Popa. Urmează să verificăm și vă vom comunica care este situația. Nemulțumirile domnului Ieran N. trecează de mai multă vreme.

Un prea frumos mini-concert au susținut elevii Liceului de Arte Plastice din Arad, la adresa Consiliului. Au fost răsplățiți cu nuci și portocale a. după datină. S-a ținut un moment de reculegere pentru eroii din decembrie.

Primul punct din ordinea de zi a trecut liniștit. Era vorba despre adaptarea unui post de șef de stat major apărare civilă, la realitățile zilei, respectiv obligativitatea studiilor superioare. Următorul punct, foarte important, fiind vorba despre bugetul local, a fost întors pe toate fețele, fără a de influența conținutul, cu nimic. În fond a fost o informare a executivului asupra stării de fapt - buget mic, necesități mari și acordarea sumelor suplimentare în ceasul al doisprezecelea. Știți cum arată bugetul local astăzi?

- Cheltuieli materiale = 3.006.258 mii lei
- Cheltuieli cu personalul = 181.3412 mii lei
- Investiții = 1.039.072 mii lei
- Total = 4.226.643 mii lei

Aceste cifre ascund enorme eforturi, enorme insistențe și satisfacerea unei părți din necesități enorme. La aceste miliarde dl. dr. Crâșnic amintea de „un fleac” de 36 miliarde lei datorii Spitalului față de regiile ce furnizează utilitățile. În țara noastră totul este posibil !!! Ne exterminăm singuri. Pe bună dreptate lumea se întrebă când se vor vota legile autonomiei locale, a independenței economice, când banii arădenilor vor rămâne la Arad, tot așa va fi ?

Cu aproximativ 4 luni în urmă anunțam despre gestul lăudabil al Consiliului de a dona Clubului Sportiv Municipal, secția de tenis de masă, 2 milioane lei, destinați reparațiilor capitale la clădire. După ce s-au executat lucrări de băni acepția, astăzi, ei se retrag pe motivul, transfer ilegal de fonduri. Și când te gîndești că Hotărîrea 55, a avut referatul vizat și de Oficiul Juridic ! Unii consilieri inimoși s-au angajat să găsească pînă la urmă o soluție.

Este adevărat că din punct de vedere al reclamelor, orașul este la pămînt. Ce există este realizat la împlinire, cum vor trebui realizate nimeni nu știe. „Reclama este un domeniu deosebit de important, nu se poate face la împlinire, este asemănător cu cercetarea de anticipație”, precizează dl. consilier Darida. Executivul a prezentat o soluție care pare a rezolvat cazul. Spun părea, deoarece ofertantul este unic, și nimeni nu poate preciza că cei 50 la sută oferiți de către SC Universal Media Management SRL, reprezintă o valoare mai mare ca și ... 40 la sută oferiți Primăriei de un alt oferant. Cine este SC Universal etc, nimeni nu știe, ce pricep oare ? Ce mijloace au ? Se cunoaște o ofertă „frumoasă și estetică”. Ați. Nu tu selecție, nu tu licitație. S-a propus constituirea unei comisii ce să verifice oferta.

În final s-a făcut dreptate. Fundația Județeană Arad a Revoluției din decembrie 1989 a primit sediu, pe B-dul Revoluției nr. 74. Spațiul a mai fost solicitat printr-o scrisoare citită de dl. consilier D. Iuga de către partidul de guvernămînt PSDR ca o răsplătă la, citez „... contribuția adusă în perioada de tranziție la edificarea democrației în România, etc”. Chiar așa ? Vorba d-lui consilier Dorel Popa: „Ce contribuție, ce tranziție, ce democrație?” Fiindcă a veni vorba despre recompense cerute de revoluționarii din decembrie, dl. Crâșnic amintea de faptul că primul om ce a intrat în piață, conducînd coloana de demonstrații a fost dl. Remus Bogat, ce nu a revendicat nimic, ajungînd astăzi să fie șomer. Domnia sa a mai dat și alte exemple care să definească noțiunea de revoluționar paralel cu aceea de patriot. A mai amintit și alte aspecte deosebit de interesante, dar pe care din modestie, a rugat insistent să fie omise de la publicare. Odată și odată tot ne va acorda domnia sa permisiunea să le facem publice.

Universitatea „Aurel Vlaicu” a primit pentru 99 de ani - 10,6 ha teren contra unei chirii de 160 milioane lei indexabil.

La diverse s-a discutat printre altele cazul d-lui Lazărucă Amfilochie, care fiind un caz intern ținînd de ROF al Primăriei, deocamdată nu este cazul să-l aducem la conștiința publicului.

BUJOR BUDA □

AGONIA EXTAZULUI

Comunismul a fost o „haină de împrumut” care s-a potrivit (totuși) destul de bine unor patri(hoși) ai căror românism nu include alternative. Xenofobia morbidă și șovinismul caracteristic otrepei subculturalizată ajunsă cadru de conducere (propaganda poceristă nu pare a fi, însă, din Consignația Cominternului, ci face parte din recuzita ideologică pe care vajnicii apărători ai idealurilor băștinossocialiste neaoșe și ultranaționalist-populiste le îmbracă fără tupeu. Încărcați de forța electrizantă și para(a)normală pe care le-o dă certitudinea că ai lor sînt la putere și, prin urmare, vremea celor ce slujeau „cauza” nu a trecut. Dar Istoria, asemeni păsărilor călătoare în pasaj nu se privește înapoi (cu mîndrie) la mormanul de gunoi uman, care, cu toate că atinge proporții monumentale, nu are altă soartă decît de a se descompune și de a „fertiliza” solul unei noi societăți.

Democrația și civismul fiind în formare sîntem nevoiți să inhalăm miiasmele acestei realități obiective (?), dar nu pentru multă vreme, căci Domnul cheamă la el, fără a acorda dispensă și regi și oameni de rînd.

Memento mori „tovarăși” ! În România, acum patru ani a fost, totuși o Revoluție, nu a fost anticomunistă ci presupunînd că se va produce o asanare, măcar morală prin anihilarea unor structuri și mentalități ce își trăgeau puterea din sforăriile sistemului respectiv.

Așa cum este de știut; (și) politica este o îndeletnicire eminentamente umană, trebuie să recunoașteți că politica comunistă (fără virgulă) era doar un „joc de întrajutorare” similar (poate) Caritas-ului: Puțini profitori, mulți fraieri. Dureros, dar adevărat este că primii au rămas cu profitul, iar ceilalți cu

foame și frig. De unde atunci nesimțirea de a pretinde (cei dînd) să tot ci (foști conducători) slugoi comuniști; mîndria (ării) ei reprezintă pe cei nepăstuiți și le apără cuceririle închise în acea Cutie a Pandorei numită Centenarul comunist, pe care tot ei au deschis-o; după '89, răspîndind în societate ura și discordia pentru a putea astfel prelungi ... ce ? Extazul agoniei. Rușine ! Sîrpițurilor.

I.G. BOITCIU □

DOLIU

30 DECEMBRIE 1947! ZI NEFASTĂ PENTRU ROMÂNIA ȘI PENTRU POPORUL ROMÂN !

Conducătorii comuniști români, la ordinul „mustăciosului” de la Kremlin și ajutați de diabolicul Vișinski,



obțin victoria! O victorie smulsă prin șantaj și forță. O victorie care sfidează „grația lui Dumnezeu și voința națională”!

Tînărul și înțeleptul rege al României care au opus o rezistență dîră a fost nevoit să cedeze în fața șantajului odios. O mie de elevi și studenți au fost arestați special în acest scop și au fost amenințați cu împușcarea.

„Majestate, ori semnați abdicarea, ori mîne cel o mie de tîneri vor fi împușcați!” Nu există altă alternativă. Criminala nepăsare a aliaților din Vest îi încurajează pe autorii șantajului. Regele cu sufletul său sensibil și mîrinimos semnează abdicarea forțată pentru a salva o mie de vieți tinere, nevinovate. Regatul României nu mai există. Se instaurează sîngeroasa republică totalitară, care se va

caracteriza prin crime monstruoase, prin zeci de ani de detenție, prin deportări. A fost introdusă teroarea roșie. La 30 decembrie 1993 se împlinesc 46 de ani de la acest act incalificabil. Poporul român se îmbracă în doliu și exclamă, parafrazîndu-l pe genialul Eminescu:

„...Îmbracă-te în doliu, frumoasă Românie/Cu cipru verde-ncinge antică fruntea Ta!//Acuma din plelada-ți auroasă și sentină/Se stinge un Luceafăr, se stinge o lumină,/Se stîNSE-o dalbă stea!...”

„...Te plînge România, te plînge-n voce tare,/Te plînge-n tînguire și locul tău natal;/Căci chipul tău măreț, în falnica-i zburare/O urmă-ncet cu ochiul în tristă lăcrimare/Ce-i simț național!...”

LEONID CUPCEA □



CINE VREA VALEA DOMNEASCĂ

*Vechea nomenclatură a obținut-o*noua nomenclatură ar vrea s-o ia*la plăcinte, înainte*respectînd această zicală românească, vom face cunoștință cu amatorii de plăcinte

În perioada de tristă amintire, puțini dintre semenii noștri își permiteau să aibă o locuință „de vară” sau un acoperiș pentru organizat chefuri. Desigur că, știm noi cine au fost acei ce au beneficiat de terenuri, pe care și-au ridicat doar niște modeste „vilișoare”, unele chiar cu etaj, altele cum nici în visele cu FEȚI-FRUMOȘI nu ne-am imaginat.

Văzînd la fața locului, la Ghioroc, pe Valea Domnească cuceririle epocii de aur, ne-am gîndit că, poate v-ar face plăcere, atît celor care varsă lacrimi amare după Ceaușescu și orînduirea comunistă, cît și celor care au să vedeți cam cine sînt cei ce au beneficiat de puterea pe care o aveau, de banii necesari pentru a-și permite un astfel de lux. Pe lista respectivă sînt și cetățeni care au avut funcții mai modeste, sau chiar muncitori, însă aceștia nu și-au putut permite luxul amintit, ci, după cum au reușit dînșii, și-au construit mici cabane



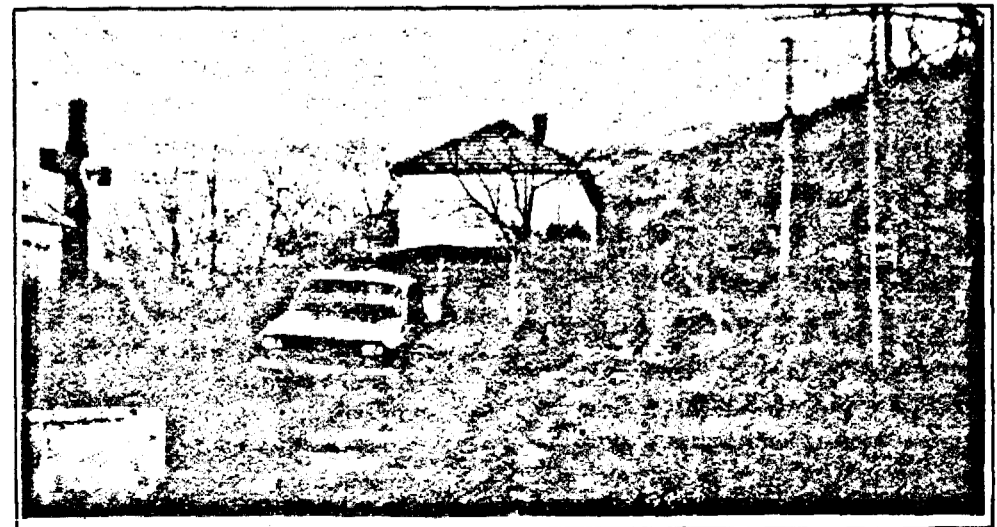
din lemn.

Începînd cu aproape 10 ani în urmă, cine dorea, mai exact cine PUTEA închiria terenuri pe VALEA DOMNEASCĂ. Suprafața primită atunci de Consiliul popular Ghioroc a fost de 85,12 ha. Prețurile erau aproape năsemnificative. Numai că cei ce au avut parte de căsuțele-cabană, vor fi în curînd chiar proprietarii terenurilor pe care le-au „primit cadou”.

Cine are însă interesul? Dacă studiem cu atenție adresa primită de la Prefectura județului Arad, nr. 4049/8 dec. 1993, aceasta, prin dărnicia unora, stabilește că, potrivit art. 35 și 37 din Legea 18/1991, lege care i-a îmbogățit pe mulți, vom afla cine are interese în VALEA DOMNEASCĂ.

Vă prezentăm în fotografiile din această pagină numărul viitor al ziarului nostru veți putea afla cine sînt proprietarii. Spicuim de pe listă, doar cîteva nume: Marin Tolbaru (fost ofițer MI), Ioan Dașcău, Maria Laiu, Teodor Năchescu, Maria Craiu, etc.

VICTOR APOSTOL □





EL A FOST ÎN FRUNTEA REVOLUȚIEI ARĂDENE VALENTIN VOICILĂ ÎNTRE MIT ȘI UITARE

După o scurtă discuție telefonică, deloc încurajatoare, pornesc spre întâlnirea obținută. La ora fixată ne întâlnim și începem convorbirea noastră, în apartamentul domnului Voicilă. „În apartamentul cel-am avut și înainte de revoluție”, ține să precizeze interlocutorul meu.

„EU AM APĂRAT ATUNCI DEȚINUȚII POLITICI”

- De unde pornește nemulțumirea dumneavoastră față de opoziție?

- Eram în CPUN și în cuvântarea ținută acolo, arătam că „noi”, în timp ce ne îngropam morții și ne scoteam gloanțele din pereți, opoziția lipsea afișe în Consiliul județean Arad. Noi, fiind acei ce nu aparțineam nici unui partid. Asupra noastră se trăgea. Am fost acuzat că lucrez pentru CIA sau pentru KGB. Eu am ieșit în stradă tocmai ca să nu fie împușcați oamenii în Arad ca și-n Timișoara. Se trăgea zi și noapte asupra noastră și nimeni din partidele politice de opoziție n-a venit să stea alături de noi. (*) Atunci, credeam că a fost revoluție reală, spontană și forma de conducere FSN a rezultat dintre cei ce au luptat în stradă. La alegerile din anul trecut am fost solicitat pentru Convenția Democratică ca deputat. Propunerea fiind făcută de PNȚCD însemna să ajung pe locul 5, fără șanse, deci, am renunțat. Am renunțat și pentru motivul că n-am dorit ca ei să-și facă simpatizanți și alegători bazându-se pe numele și reputația mea. Am renunțat, în fine, și pentru poziția 5 ce am considerat-o jignitoare. Am fost acuzat de Organizația de Tineret a PNȚCD, printre altele că sînt baptist și că atunci (**) în decembrie am vorbit contra lor în CPUN: eu am apărat atunci deținuții politici.

„ATUNCI ERAM PRO-FSN ȘI N-AM FĂCUT PARTE DIN FSN”

- Ce este opoziția? Astăzi și o parte din FSN-ul de atunci este în opoziție.

- Atunci eram pro-fesene și n-am făcut parte din FSN (***). Să fie clar, pentru mine opoziție nu înseamnă dl. Emil Constantinescu și Marian Munteanu. Pentru mine opoziție sînt toți aceia ce au fost închiși, acei ce pe timpul lui Ceaușescu au avut o atitudine decentă.

- În decembrie '89 în Arad, FSN-ul și ziarul local au încercat să sugereze și să convingă chiar, că s-a luptat contra Dictatorului și nu împotriva comunismului. Dl. Iliescu vorbea la TVR cu „tovarăși”. Dețin colecția ziarului și vă pot dovedi. În același timp opoziția era denigrată în continuare. Toți acei ce au avut la activ zeci de ani de pușcărie comunistă, ce au fost prigonți, încă nu au îndrăznit. Le-a fost frică. Apele păreau tulburi în continuare. Nimeni nu a precizat încotro ne îndreptam. Conducătorii tot o dădeau cu comunismul cu față umană. Ce părere aveți?

- Asta este adevărat. Totuși mie de ce nu mi-a fost frică să mor? Se aflau în Arad cei ce au tras asupra tinerilor în Timișoara, erau ofițerii, apoi cei doi generali Nuță și Velicu cu suita

de teroriști. Aici era armata din Arad ce a fost dislocată în Timișoara și unii dintre ei au tras asupra tinerilor. Când de va spune lucrurilor pe nume, vom afla și noi care erau cei, din Arad, ce au tras asupra demonstrațiilor.

- Deocamdată numiți, vă rog, primii cinci oameni ce v-au stat alături în noaptea de 21-22 decembrie '89.

- Am lista scrisă atunci, în stradă, un



SLUJBA DE POMENIRE LA TROIȚA DIN FAȚA PRIMĂRIEI

document al revoluției. Am și hîrtia pe care am compus apelul către armată.

„AU FOST PRINSE CÎTEVA PERSOANE DUBIOASE”

- Am ascultat emoționat cum ați recitat apelul. Dar nu am observat nimic contra comunismului, doar contra Dictatorului. În apel făceați aluzie la teroriști și mercenari fanatici. De unde aveți asemenea informații? (****)

- Asemenea informații le primeam atunci și probabil ziarul Adevărul a avut o contribuție. În 21 decembrie ne-am constituit în Comitetul Frontului Democratic Român, ca și la Timișoara. Primii cinci, cei mai reprezentativi, după părerea mea: 1. Onofrei Dănilă; 2. Dima Traian; 3. Gurilă Constantin; 4. Popa Maria; 5. Pencea Ramona.

- Care dintre aceștia îndeplinesc funcții publice menite să conducă la binele acestui oraș?

- Nici unul. Acești oameni și-au riscat viața și ulterior au venit alții să profite de sacrificiul lor, ocupînd funcții publice. Cauza este că nici un partid nu i-a solicitat și dacă i-a solicitat n-au fost lămuriți, punîndu-i în situația să renunțe. Acești luptători nu dețin funcții importante în nici un partid.

- Ați condus Județul în zilele cînd se trăgea, cînd au murit oameni. Ați

condus poliția, armata și securitatea. Cum se explică că n-a fost prins nici măcar un terorist?

- Au fost prinse cîteva persoane dubioase, au fost aduse la Consiliu, puse sub pază, duse apoi în Cetate. A venit un colonel militar din Oradea și nu mai știu nimic. Au venit alegerile din mai cînd m-am retras. Dar la fel în celălalte orașe, nici unul dintre cei prinși nu păreau a fi vinovați și în consecință eliberați.

„EU NU AM FĂCUT PARTE DIN SCENARIU”

- Dl. Iliescu spunea recent că în decembrie nu au fost scenarii. Ați fost în mijlocul evenimentelor, care este părerea dumneavoastră?

- Atunci nu puteam să-mi dau seama, evenimentele erau atît de fierbinți. Deși eram în mijlocul evenimentelor, eu nu am făcut parte din scenariu. În noaptea de 22 spre 23 dimineața s-a tras asupra noastră. Au venit Nuță și Mihalea din Timișoara cu indivizii după ei. A fost omorît Toth, șoferul ungar, cel care ne-a adus pîine. Dimineața am ieșit pe balcon ca un iresponsabil, să vorbesc sutelor de oameni, să-i trimit acasă, să nu fie omorîți. S-a tras de la CEC, din gurile podurilor de peste drum. Dacă eram dirijat de

cineva, acela nu m-ar fi lăsat să ies. Am ieșit așa, că am vrut eu.

- Cum s-a tras asupra Consiliului și n-au existat urme de gloanțe, așa cum au existat pe fațada clădirii Băncii?

- S-a tras asupra Consiliului și iată, mă mir și eu că n-au existat urme. Soldații din Consiliu au tras asupra Băncii, a copacilor din Parc, au omorît pisici, urmele s-au văzut foarte bine, dar nimeni n-a fost rănit măcar. Realitatea este că a fost o diversiune menită să terorizeze un oraș întreg. Acum, astăzi să spun că cine a făcut această diversiune este o mare răspundere, eu nu știu și nici nu îndrăznesc să aflu. A fost o forță în România ce a făcut diversiunea. În 22 seara am primit o informație potrivit căreia se va pune în aplicare un plan „X” sau „Z”, nu rețin cu precizie, în urma căruia ar fi murit oameni. Atunci am adus-o pe Elena Pugna cu Tabul la Consiliu să ne spună ce și cum. Fosta prim secretară a încercat să ne convingă că nu știe nimic. A plîns, s-a emoționat, poate că efectiv n-a știut. Părerea mea, nu este exclusiv, că asemenea plan „X” sau „Z” să fi fost în sarcina forțelor armate fidele

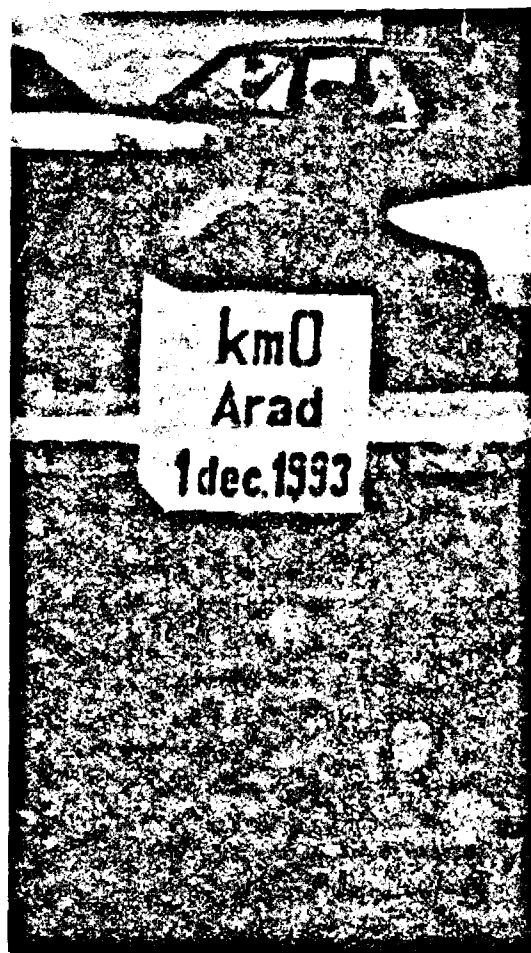
lui Ceaușescu. Armata a fost împărțită în pro și contra Dictatorului. Deci, în final afirm că la mijloc a fost un scenariu, la care nu a avut nici un amestec Ion Iliescu.

„AM DAT CURS ȘI SATISFACȚIE TUTUROR PRETENȚIILOR..”

- Ați fost după părerea mea, un conducător fără pregătirea necesară, un om condus de intuiție. Cum ați condus totuși?

- Un exemplu. A venit la mine un locotenent ce comanda soldații amplasați în partea de către Parc a clădirii Consiliului, ce descărcau încărcător după încărcător asupra unui inamic invizibil; a venit să-mi spună că este vorba despre un scenariu, că se trăgea de pomană asupra unui inamic inexistent. Eu am ordonat să se oprească focul, să așteptăm ca acel inamic invizibil să intre peste noi, prin geamuri, și abia atunci să tragem asupra lui. Am așteptat și pînă la retragerea trupelor nu ne-a atacat nimeni. Astfel, conduceam, văzînd și luînd măsurile ce le credeam cele mai potrivnice. Foarte mulți ofițeri, dintre acei ce ne erau fideli, mi-au sesizat situații similare.

- În ianuarie ați făcut declarații dure, anunțînd populația Aradului că trebuie să fie nelertătoare, necruțătoare cu cei ce nu sînt lubiți de muncitori și aceștia să fie schimbați. Dumneavoastră prin asemenea dispoziții ați orientat revendicările spre partea economică, în timp de adevărații vinovați, politrucii, activiștii se ocupau nestingheriți de afaceri. Beneficiau și ei, îmbușbați, de portocale importate pe dolarii rămași de la Dictator, de belșugul



BORNA KILOMETRICĂ CARE POATE SEMNIFICA, PRIN POZIȚIA SA, LOCUL DE UNDE A ÎNCEPUT SCHIMBAREA, CU PATRU ANI ÎN URMĂ

(urmărire din pagina 4)

de carne și alimente. Ați permis plățirea unor polițe. Așa stînd lucrurile, la Arad ce caracter a avut revoluția, economic sau politic?

-Am dat curs și satisfacție tuturor pretențiilor prezentate de către delegațiile de muncitori și ingineri ce au venit la mine. Au venit de la Strungul, UTA, Refacerea, Leagănul de copii, etc. Gîndul meu era că în conducerea întreprinderilor și a instituțiilor erau oamenii lui Ceaușescu. Asta a fost ideea mea. Privind înapoi, cred că am comis greșeli. Conducătorilor din '89 li s-a reproșat faptul că au fost numiți de o dictatură. Nu s-a pus problema competenței. Oamenii se răzbuiau spunînd: „Ești director că ai ascultat de prim-secretara județului. Ai fost membru de partid, deci trebuie să fi schimbat.” De foștii lideri politici nu m-am atins, intuiția mea a greșit. Am considerat că se va face ulterior o judecată reală și dreaptă, în fiecare județ.

-Atunci era un singur FSN, acum sînt două, chiar dacă sînteți apolitic, care v-a rămas la inimă?

-Nici unul. După despărțire, nici unul nu mai seamnă cu cel inițial. Acela avea un Caramitru, o avea pe Ana Blandiana, pe Dinescu, Petru Roman, pe Iliescu, toți oameni cinstiți. Era un conglomerat, reprezentînd mai multe vederi politice, cu toate acestea, acționau toți împreună. Toți mi-au fost dragi.

-Ați știut că despre FSN se vorbea mult timp înainte la Moscova și în Franța?

-Absolut nimic. Noi ne-am constituit în Frontul Democrat Român, ce ulterior a fost asimilat de FSN.

CURRENTUL DE OPINIE NU VINE DE LA DOMNUL ILIESCU

-Foștii ofițeri MI și din armată, ce au pactizat cu demonstrații, astăzi sînt complet marginalizați. Aveți o explicație?

-În asociația noastră sînt oameni ce au pactizat, fără a avea importanță, ce au făcut înainte de '89. Pe mine mă acuză că am colaborat cu Cioflică. El m-a asigurat că de se va trage asupra noastră, va fi cu mine. Era greu de ghicit ce gîndea armata în acele zile. A venit la mine Cioflică, a venit Pantea care, și el mi-a spus: „Domnule Valy, indiferent ce va fi, noi vom fi cu dumneavoastră.” Poliția toată a fost cu noi chiar de la început ei nu au tras. Din partea armatei m-a asigurat Diaconescu că și ei vor fi alături de mine. Erau, deci o mîna de lideri militari capabili să moară alături de mine, erau, deci Cioflică, Diaconescu, Pantea. Ei bine, toți aceștia au fost marginalizați și împărțesc o soartă nemeritată.

-De unde vine acest curent de opinie?

-În nici un caz nu vine de la dl. Iliescu. El este înconjurat de mulți oameni incapabili. Există o forță ocultă, de subsol, ce în mod subtil înlătură toți oamenii ce au făcut revoluția, ce mi-au fost fideli.

„ASUPRA MEA S-AU ÎNCERCAT ATENTATE”

-Ați simțit că ați fost înconjurat de excroci? Uite, exemplul lui Gurilă. Alții

au emana, pozînd în dizidenți, dintre aceia ce s-au făcut vinovați de fărâdelegi pe timpul comunismului, cazul Policlinicii de Copii a cărui director a fost repus în scaun după decembrie, ajungînd culmea, chiar consilier la Prefectură. Exemple pot să vă ofer

că nu preferă să-mi răspundă, apoi a revenit cu următoarele:

-Nemții m-au convins că monarhia nu-i o soluție. La fel și americanii. Din interiorul țării am crezut că monarhia este o soluție. Cei din afară au spus că Regele Mihai cînd Ceaușescu a condus,



UN MARȘ AL ADUCERILOR AMINTE DIN PĂCATE, ARĂDENII NU S-AU ARĂTAT PREA INTERESAȚI DE COMEMORAREA REVOLUȚIEI

Acum patru ani, la 21 decembrie, la Arad s-a petrecut un lucru extraordinar. Muncitorii arădeni au ieșit din fabrici, înfruntînd toate piedicile, pentru a-și face auzit glasul în sprijinul timișorenilor masacrați. În frunte cu OROLOGERIA, la care rînd pe rînd s-au alăturat STRUNGUL, VAGOANELE, CPL-UL, și alte și alte întreprinderi, arădenii au ieșit pentru a demonstra contra unui regim criminal. În Arad, acesta a fost începutul sfîrșitului regimului de tristă amintire.

După patru ani de speranțe, suferințe, multe neîmpliniri, cea mai frumoasă idee de a comemora izbucnirea Revoluției a avut-o Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere-C.N.S.L.R.-FRĂȚIA, care a decis, cu mult timp în urmă, reluarea aceluia marș. După cum a afirmat liderul acestei uniuni sindicale, domnul Lagzaghii: „Chiar dacă vom fi doar 20 de lideri sindicali, și tot vom face marșul!”, sindicaliștii au fost fermi și au reușit să materializeze această inițiativă. La care, ulterior, s-au aliat și unele formațiuni politice și chiar primarul Aradului, dl. Cristian Moisescu.

Din păcate, cu toate că au fost într-adevăr mai mult de 20 de persoane care au participat, numărul acestora a fost totuși aproape simbolic. Mulți chiar s-au pierdut pe drum, poate cu gîndul mai mult la meciul UTA-UNIVERSITATEA Craiova decît la comemorarea eroilor Revoluției. La troița din fața Primăriei, au rămas doar cîteva zeci de persoane. Puțin, mult prea puțin pentru un oraș care a fost în stradă primul după Timișoara, în acel decembrie de foc...

S.T.□

nenumărate.

-Eu am venit la Arad abia în 1984 și nu am reușit să-i cunosc pe toți. Mi-am dat seama că mulți erau incapabili, au profitat de conjunctură. Eu nu știam despre toți adevărul. Trebuie să cunoașteți că după demisia mea, după alegerile din mai, eram aproape bolnav de nervi. Asupra mea s-au încercat atentate. Mi-au urmărit mașina, au blocat-o și s-a răsturnat, eu am scăpat printr-o minune, șoferul din păcate a murit. Accidentul s-a petrecut între Sibiu și Făgăraș. Am primit amenințări zi și noapte, amenințări de la armată, un ofițer din Cetate ce a afirmat că m-ar împușca pe loc. Cei ce au strigat alături de mine „Ori învingem ori murim”, parcă au dispărut, m-au părăsit. Iată ce anturaj am avut, iată ce oameni m-au înconjurat. De atunci mi-am găsit o familie în Asociația Luptătorilor din Decembrie, nu facem politică, nu aparținem nici unui partid. Din punct de vedere politic, vremurile sînt tulburi, se luptă pentru ciolan. Încă nu avem o pătură politică, personalități asemănătoare cu ce aveam înainte de război.

-Sînteți monarhist?

La început a ezitat, chiar mi-a spus

a tăcut, nu s-a manifestat. Astăzi nu găsește mijloacele să se facă util țării.

-Vă rog să precizați, sînteți contra Regelui Mihai, sau contra monarhiei.

-Poporul român trebuie informat corect, apoi să organizăm un referendum. Aceasta ar fi cel mai corect.

„VORBES C POPORULUI MEU DESPRE DIVINITATE”

-La întrebarea anterioară, răspunsul nu are darul să lămurească întrebarea. Domnul Voicilă a evitat diplomatic să-mi spună părerea personală. În fine... Profesional?

-Multe fac profesional. Lucrez ca evanghelist. Vorbesc poporului meu despre Divinitate. Studiez Biblia și merg la țară, merg la oraș, merg în America, merg la biserică, îl laud pe Dumnezeu, le vorbesc despre Domnul nostru Isus Cristos. Acum mi-a regăsit și eu liniștea și pot oferi oamenilor liniște. Satisfacții incomparabil mai multe acum

Vocația mea, fercirea mea în același timp, este să lucrez cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu.

-Cînd credeți că va veni acel „bine” visat pentru România?

-Cînd se va tăia pomul cu vrăbii. Vrăbiile își aleg un pom pe care se așează cu predilecție. El reprezintă la figurat structurile comuniste. Revoluția a fost ca un foc de armă, care a îndepărtat pentru moment aceste vrăbii. De îndată ce se liniștesc lucrurile, vrăbiile revin pe vechile crăci. Deci trebuie tăiat copacul. Atunci vor dispărea structurile și rămășițele comunistilor.

BUJOR BUDA□

N.R. (*) Exemplul de a critica opoziția s-a luat de la dl. Iliescu. În Arad s-a devastat sediul PNȚCD.

(**) Acuzăție ca substrat, păstrată pînă-n zile noastre. Vezi cazul Moisescu.

(***) Din cîte ne amintim, FSN-ul mult mai tîrziu a eliberat carnete de membru. Cum putea fi cineva șeful organizației FSN pe județ, fără a fi membru. Simpatizant este o vorbă...

(****) La vremea aceea un reputat ziarist a difuzat știrea că Nuță și Mihalea sînt însoțiți de o bandă de teroriști. Ei s-au cazat la hotel Parc, au fost trecuți în cartea hotelului. Mai mult, o femeie, ofițer de securitate a verificat lista călătorilor cazați la Parc. După ce știrea și-a făcut efectul, acela menționat de dl. Voicilă, știrea a fost dezmințită, tot de către ziaristul care a lansat-o. Dacă am afla sursa datelor din care s-au inspirat ziaristul, am afla măcar o parte din misterul existenței teroriștilor. Ziaristul fiind bine intenționat, cel ce a ales momentul și conținutul unei asemenea informații, acela a știut mult mai multe.



SLUJBA DE POMENIRE LA TROIȚA DIN FAȚA PRIMĂRIEI



Marti în etapa a XXI-a a Diviziei Naționale
După un meci în care echipel gazdă i s-a refuzat un penalty și i s-a anulat un gol valabil de către ...

UN ARBITRU, A CĂRUI CARIERĂ E BINE SĂ SE ÎNCHEIE

Un meci în care situația din teren a fost și cea arătată pe tabloul de marcaj în minutul 90, cu o primă repriză care a corespuns așteptărilor celor care au fost pe stadion, cu două goluri și multe alte faze spectaculoase și o a doua în care ne-am amintit că sîntem totuși în etapa a XXI-a a unui campionat maraton, și de aceea nervozitatea și oboseala afișată de cele două echipe nu trebuie să mai mire pe nimeni. „U” Craiova a dovedit că rămîne în continuare o echipă valoroasă, nemulțumirea după acest meci venind mai mult de la deciziile eronate ale brigăzii de arbitri decît de la

UTA - „U” CRAIOVA 1-1 (1-1)

Stadio: UTA. Teren: moale. Timp: înorat. Spectatori: aproximativ 7000.
UTA: Sinescu 8 - Szell 6,5, Dronca 6,5, Mutică 7, Tucudean 7 (min.16-Țirlea 5,5), Boloș 6,5, Ungur 8, Gaica 5,5 (min. 70-Țirțiu 6), Mitu 6,5, Coraș 6, Grad 7.
Rezerve: Papp, Slave, Grădinaru.
Antrenori: Ionuț Popa și Ioan Hanta.
Director tehnic: Nicolae Dumitrescu.
„U” CRAIOVA: Arcanu - Mogoșanu, Cojocaru, Papură, Biță, Pigulea, Suciu (min. 75-Jianu), Craioveanu, Neagoe (min. 46-Gane), Sîngă, Vasc.
Rezerve: Vodă, Zamfir, Bujor.
Antrenor: Marian Bondea.
Au arbitrat: Mircea Salomir (Cluj) la centru, ajutat de Patriciu Abrudan (Cluj) și Gheorghe Biziniche (Ploiești) - la țug.
Observator: Mircea Neșu din Oradea.
Cartonașe galbene: Vasc (min. 33), Craioveanu (min. 59), Szell (min.61), Suciu (min. 67), Mutică (min. 85).
Au marcat: Suciu (min.32) și Ungur (min. 37).

șutul lui Craioveanu de la 10 m; min. 69: Mutică, singur la 14 m, se grăbește și șutează peste poartă; min. 74: centare bună a lui Craioveanu și Gane, din alunecare, deviază mingea pe lângă poartă; min.81:Țirțiu lasă o minge în spate pentru Szell care, de la 17 m șutează peste poartă; min. 85:Mitu, aflat în centrul careului lovează o minge care este deviată în corner, în extremis de către Arcanu; min.89: șut a lui Coraș din vole, dar mingea trece pe lângă stîlpul din stînga lui Arcanu; min. 90: după un corner executat de Coraș în careu, Ungur reușește să devieze, cu capul mingea în plasă, dar același M. Salomir anulează golul, pe motiv de fault la portar.

OVIDIU GANCEA □

P.S. Odată cu încheierea ultimului meci din acest an, redacția ziarului ȘTIREA felicită echipa UTA pentru evoluția din acest an.

Urăm clubului și echipei UTA, suporterilor și iubitorilor fotbalului din Arad „LA MULȚI ANI” și Sărbători fericite!



UN TRIO DE ARBITRICARE NU PREA ARE MOTIVE DE MÎNDRIE

scorul cu care s-a încheiat. Terenul moale a incomodat vizibil evoluția UTA-ei, ea fiind alcătuită din jucători masivi, cu mobilitate redusă, cărora cavaleria ușoară craioveană le-a dat destul de furcă, iar doi dintre jucătorii de bază, Tucudean și Ungur au intrat accidentați în teren.

Frumoasa atitudine a celor aproximativ 7000 de spectatori care au fost prezenți pe stadion, cu toate că meciul s-a disputat la o oră total nepotrivită, de a apaluda în minutul 91 echipa UTA pentru evoluția bună din acest an.

Filmul jocului:

min. 11: Arcanu îl blochează pe Mitu la marginea careului; min. 13: Grad, aflat la marginea careului mic ratează interceptia la o centrare a lui Coraș; min.16: Mitu centrează în careul oaspeților, unde Biță depășit de minge comite henț, dar spre dezolarea publicului, centralul M. Salomir dictează lovitură liberă pentru craioveni la un pretins fault a lui Ungur asupra fundașului oltean; min. 19: Ungur se lansează pe partea dreaptă și centrează de lângă linia de fund a terenului pînă la Mitu care, din năonion, reia cu capul peste poartă; min. 20: Sinescu apără șutul tras de Pigulea de la 30 m; min. 22: Arcanu respinge din fața lui Ungur, centrarea lui Mitu; min. 24: Arcanu apără, cu dificultate, șutul tras pe jos de Coraș de la 25 m; min. 26: Coraș

centrează în careu, pînă la Ungur care deviază cu pieptul pentru Țirlea dar acesta nu-și poate păstra echilibrul și nu poate ajunge la minge; min. 28: Ungur șutează din lovitură liberă jos lângă bară, dar Arcanu, Bine plasat reține; min. 32: Tînărul de 17 ani, Suciu trece printre fundașii textiliști, aceștia rămîn pe loc solicițînd ofsaid, pătrunde în careu, unde îl triblează și pe Sinescu și de la 8 m, trimite mingea în plasă.0-1 min. 37: la o centrare în careu a lui Mutică, Țirlea este blocat de Arcanu iar mingea ajunge la Ungur la marginea careului mic, acesta preia pe genunchi și cu un șut puternic

restabilește egalitatea pe tabelă 1-1. min. 41: Craioveanu șutează, din lovitură liberă, puțin pe lângă stîlpul din dreapta lui Sinescu; min. 45: Craioveanu trece în dribling de Dronca, pătrunde în careu și de la 10 m șutează slab, în brațele lui Sinescu; min.49: Papură scoate în caeru, o minge centrată de Mitu pentru Ungur; min. 52: Sinescu apără șutul tras de Biță de la 20 m; min. 54: Sinescu apără șutul lui Sîngă de la 20 m; min. 55: Sinescu apără șutul slab și Sinescu reține; min.61: Arcanu, prinde din fața lui Ungur o minge centrată pe jos de Mitu; min. 66: Grad blochează



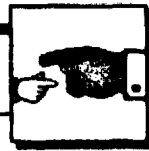
FAZĂ FIERBINTE DE POARTĂ



LA REVEDERE, LA ANUL!

Clasament

STEAUA	21	14	5	2	33-8	33+11
DINAMO	21	11	4	6	43-24	26 +4
„U” CRAIOVA	21	10	5	6	40-30	25 +5
PETROLUL	21	10	4	7	23-18	24 +2
PROGRESUL	21	10	3	8	32-21	23 +1
GL. BISTRIȚA	21	10	3	8	36-29	23 +1
FARUL	21	9	5	7	31-26	23 +3
CONSTANȚA						
INTER SIBIU	21	9	5	7	29-27	23 +3
UTA	21	8	6	7	20-27	22 +2
FCBRAȘOV	21	9	3	9	23-28	21 -1
RAPID	21	8	3	10	20-25	19 -1
DACIA	21	7	4	10	24-28	18 -4
BRĂILA						
OȚELUL	21	7	4	10	21-29	18 -4
GAJATI						
„U” CLUJ	21	5	7	9	25-29	17 -3
ELECO	21	6	5	10	18-24	17 -5
PUTERE						
CEAHLĂUL	21	6	5	10	16-30	17 -3
POLI	21	7	1	13	21-35	15 -5
TIMIȘOARA						
SPORTUL	21	5	4	12	16-23	14 -6
STUDENTESC						



Din seria „Amintiri din copilărie”

Vacanțele de iarnă erau astfel orânduite ca să nu apucăm Crăciunul cu familiile. Vacanța se lua după sesiune, prin februarie. Cele două-trei zile de Revelion erau petrecute la Iași, în funcție de prieteni, câte unul mergând la colegii moldoveni. Fiind relativ aproape, comparativ cu Aradul, eu mergeam cu regularitate la București. Acolo dintotdeauna locuia sora mamei, și mai era și gașca de bucureșteni. Cine putea rezista să nu facă un Revelion cu Louis, cu Păduchele, cu Delu ori Bică. La doamna Măgureanu, mama lui Păduchele, undeva pe Fundației, lângă ambasada Franței, se organiza pentru noi un fel de hotel. Dormeam și mâncam cel mai adesea acolo și nu la mătușa. Dar ce, eram singurii? Toți cei ce veneam din Iași trăgeam acolo. Săraca doamna Măgureanu!

Pentru Crăciun, petrecerile organizate la Iași adunau prietenii pe criterii afinității. Ele se bazau pe trei lucruri. Pachetele de acasă, „motorina” de 4 lei/litru, țuicile și cozonacii moldoveni aduse de colegii noștri din zonă. Pentru cazuri deosebite, aveam o sursă de vinuri alese tocmai în Bucium, la un sătean numit nea Lambru. Adunam leu cu leu, se constituia pe bază de voluntariat o echipă, cu damigeana în rucsac și la drum. În decursul anilor un singur om era constant, el conducea expediția, ceilalți participau fără o regulă. Acel om era Vasile Cordoș, despre care am mai povestit. De ce el? Deoarece era un zgârcit fără pereche, el nu cumpăra nimic fără tocmeală. Obținea rabaturi incredibile, chiar și de 50 la sută. Avea o vorbă: „Să mă bată Dumnezeu dacă dau mai mult”, și o tactică nemaipomenită, se ținea de vânzător până-l exaspera: „Hai, o dai? Nu discuta cu alții, eu o cumpăr, dar...” Cu acest procedeu alunga pe toți eventualii cumpărători. În final obținea... prin „sufocarea” vânzătorului tot ce dorea. El țirguia prețul vinului. Nea Lambru era mare producător de vinuri. Avea o pivniță adâncă, cu scări de-a dreptul periculoase, coborau la o groță orizontală, garnisită pe de lături cu butoaie de tot felul. Am credința că ne păcălea, cu Vasile al nostru, cu tot. Ne dădea să gustăm un pahar din butoiul ăsta, apoi celălalt, era o amețeală, nimeni dintre noi nu mai putea decide. Care-i vinul cel mai bun? În final, acasă la loșca și Mitică Capră, unde ne adunam, fiecare gusta să vadă ce treabă am făcut, și n-a fost unul să spună că vinu-i prost. Drumul era ca la expediție. Mergeam cu tramvaiul la capăt, apoi venea bariera CFR, după care mai era o cale bună. Ajungeam înapoi epuizați și veseli după paharele gustate. Avea nea Lambru, Cel de Sus să-i dea sănătate de mai trăiește, o grijă specială, se ne bine dispună pe toți, nu se zgîroca, și nu ne vindea scump, nu profita de faptul că ne amețeam tot alegând.

IAȘI ... HEIDELBERGUL NOSTRU DE ALTĂDATĂ

Fiindcă veni vorba despre vin, cel mai bun vin băut, unic, era cel primit de Louis de la Parohia Catolică, tot din Bucium. Louis, cu talentul lui n-a fost egalat de nimeni, știa să se facă ascultat, știa să convingă și să se bage pe sub pielea oricui. Mic, blond, cu nasul turtit de forceps și o frunte bombată, când deschidea gura, trebuia ascultat. Avea și o intuiție deosebită. Astfel, cu calitățile acestea a

Acolo ei montau o masă de încăpeam cam 20, probleme fiind doar paharele și scaunele. Cu ajutorul gazdei farfurii și tacimuri se găseau. Mîncarea era frumoasă orînduită pe mijlocul mesei de unde fiecare își lua după trebuință. Vin era din belșug, la fel și țuică. Distracția noastră era în lipsa fetelor, se -nțelege, să cîntăm colinde, cîntece patriotice interzise la vremea aceea și să vorbim, câte-n lună și-n

Curteanu Pilică la clarinet, Louis la baterie, mai era o chitară electrică și un contrabas, din anii ceilalți. Eu, ca membru al orchestrei cîntam la „secția ritmică”, din claves și din „flotoare”. Flotoarele erau către două sfere umplute cu orez, sfere luate de la rezervoarele closetelor, acelea ce pluteau și închideau apa. Cu alte cuvinte eu cîntam la maracasuri. Claves erau două bețe scurte, ținute meșteșugit în palmă, ce prin lovire scoteau niște sunete fără de care o rumbă nu era rumbă. Asta era orchestra noastră. Solistul vocal era Boris Savietchi specializat pe melodii lirice. Avea o voce dulce de tenor ce-nmuia orice inimă de piatră. Piesa de rezistență era *O violini cigane* din repertoriul nu știu cărui italian. Singurul post din orchestră, ce avea dublură era bateristul. La fel de talentat, dar fără sculele pe care le avea Louis, era un tip cu un an mai mare, pe nume Ilișca din Timișoara. Cum toți bateriștii parcă sînt posedați de ritm, se strîmbă, fac grimase, tremură din tot corpul în ritmul melodiei, rivalul lui Louis avea un avantaj, săracul, era din naștere cu gîtul strîmb. În timp ce cînta, avea privirea și capul întors pe o parte, parcă înadins, în vreme ce Louis se străduia să-l imite. Din exces de zel scotea o bărbie în relief, și parcă o și mișca în ritmul melodiei.

Între moldoveni, ferească sfîntul să cîri fata la dans, era o crimă, putea ieși cu bătaie. Dacă ai apucat să dansezi cu o fată, cu aceea terminai. Pentru variație, sau cînd unul dorea să danseze cu una, anume, pumai ce-l auzai pe Louis: „Ca la Timișoara”. Atunci se făceau niște manevre, și se schimbau perechi în neștire. Doar Miroca și Olga nu erau deranjați. Ei puteau dansa la infinit. Cel mai deranjat în asemenea cazuri era Păduchele.

Ocazional, cînta și Mirel Zeider, trebuia mult rugat, avea un repertoriu mai occidental, cînta și în engleză. Era specialist în melodii ritmice. Și azi sînt convins că dacă aceasta se lansează într-o carieră de cîntăreț, ajungea la vîrfurile vîrfurilor, ar fi cîștigat bani cu carul. Neîntînd restricții de oră, distracția a durat pînă dimineața.

Costumația noastră, vai de ea, se compunea din haine transformate din garderoba părinților. La fete era mai simplă. O rochie de culoare închisă, un cordon pe talie și un guler alb. Pantofi noi cu talpă de duroflex. Eram pe timpul lui Elvis Presley, pe timpul rock-ului, al tangoului, al foxtrotului. Cam aceastea erau distracțiile noastre. Nu era baruri, disco, video, televiziune. Poate și noi ne consideram grozavi față de mentalitatea părinților noștri. O tempora! O mores!

(va urma)

BUJOR BUDA

S.C. GETON CRUX SRL COMERȚ GENERAL

Str. Lucian Blaga nr. 2-4, tel./fax 0966/17643
Vă oferă din producție internă și import prin **Magazinul Universal**

ARADUL

ÎNCĂLĂMÎNTE
CONFECȚII FEMEII
BĂRBAȚII, COPIL
JUCĂRII
PAPETĂRIE

ELECTROCASNICE
MOULINEX
ZASS
BOSCH

COMPUTERE
CONSUMABILE
RADIOCASETOFOANE
VIDEOCASETOFOANE
TV COLOR

MAGAZINUL UNIVERSAL
ARADUL VINDE UN
VAST SORTIMENT DE:
STOFE ȘI ȚESĂTURI
COVOARE ȘI MOCHETE
MERCERIE ȘI
MAROCHINĂRIE

descoperit că cei din Parohie (călugări rezidenți acolo) împletau lînă. Această lînă trebuia vopsită, treabă ce o realiza Louis în laboratorul de tehnologie. La terminarea „comenzii” ducea lînă la Parohie, de unde venea răsplătit cu doi-trei litri de vin. Li beam împreună. Ce vin, mama lui Dumnezeu!
În casă, la Mitică și Tudorel, unde ne adunam, era o cameră lungă, cu un perete de geam, dădea direct în curte printr-un antreu.

soare. Se spuneau bancuri cu nemiluita. Maestrul bancurilor era Louis, le știa de la Papi, culuse de acestea de la sindrofiile bucureștene la care cînta cu orchestra Dinu Șerbănescu.

Tot de Crăciun, prima duminică după, organizam o reuniune studentească, noi cei de la Industria Ușoară. Orchestră aveam, sală aveam. Din anul nostru cîntau, Delu la pian, acordeon și vioară, după cum era cazul,

DECLARAȚIE A CONGRESULUI AL XIX-LEA AL P.S.D.R.

Reforma economică și privatizarea sînt împiedicate prin măsuri guvernamentale care se aplică chiar în aceste zile.

În pofida că F.P.S. este un organism autonom, guvernul a dispus prefectiilor să propună (practic să desemneze) pe reprezentanții F.P.S. care, împreună cu reprezentanții F.P.P., formează adunarea generală a acționarilor care conduce fiecare societate comercială cu capital de stat în

România. Prefecții au desemnat în aceste funcții persoane aservite regimului aflat la conducerea țării; persoanele cu experiență în slujba puterii au fost desemnate la societățile comerciale cele mai rentabile, acelea care conform promisiunilor guvernului, vor fi printre primele care se vor privatiza.

Problema majoră nu este aceea că se vor cheltui cîta sute de milioane lei - la nivelul întregii țări - ca retribuții pentru niște persoane

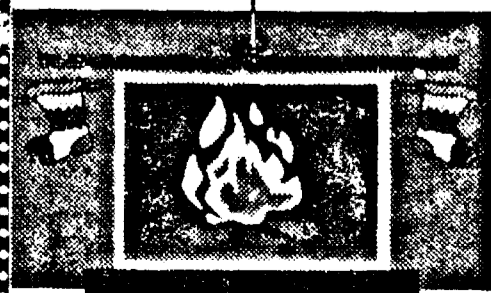
care este posibil să nu-și aducă o contribuție pozitivă la bunul mers al unităților, ci faptul că aceste persoane pot bloca privatizarea, deoarece, odată privatizate, respectivele unități se vor dispensa de „serviciile lor”.

P.S.D.R. se pronunță hotărît împotriva acestor practici și, cu sprijinul celorlalte forțe democratice va lupta pentru deblocarea reformei, singura cale de ieșire a țării din criză.

S.C. **Leximis**® S.R.L.

urează colaboratorilor săi "Crăciun fericit!" și "La mulți ani!"

În pargul CRĂCIUNULUI și a ANULUI NOU 1994, asigurîndu-vă de întreaga sa considerație,



Consiliul județean Arad,
vă urează Multă sănătate, bucurii și tradiționalul „LA MULȚI ANI”.

Pe Fiul lui Dumnezeu care vine în lume spre jertfă, luînd asupra Sa păcatul unei omeniri robite răului și urii, să-l primim cu dragoste, credință și speranță.
De ziua Nașterii sale, doresc ca Domnul să ne dăruiească puterea de a înfrunta înfricoșătoarea forță a răului cu dragoste, învinzătoare și cu credința ca dincolo de orgolii, frămîntări politice, deoseori religioase și puterea marilor interese, există o singură instanță supremă: Dumnezeu.
Vă doresc din tot sufletul sănătate, bucurie și pace, iar Domnul să vă deschidă inimile pentru a primi cu căldura și lumina iubirii, și nu în ieslea rece și nepriemitoare a urii.

CRISTIAN MOISESCU
Primarul municipiului Arad.



